

ved den paagældende Lejlighed. Men naar navnlig det ærede Medlem Hr. Holger Andersen af den øvrige Diskussion der fremdrog Ting, som skulde være Udtryk for, at hans Opfattelse af vore Forpligtelser overfor Folkeforbundet var de rette, saa tror jeg, at det er et meget svagt Grundlag, det ærede Medlem der bygger paa. Det ærede Medlem henviste til de Udtalelser, som var fremsat af Politis, den græske Repræsentant, som lever i Paris og i mange Henseender er knyttet til franske Forestillinger, men som er en fremragende dygtig Jurist og har spillet en betydelig Rolle indenfor Folkeforbundets Forsamling, saa længe han har deltaget i dets Forhandlinger. Det ærede Medlem fremhævede, hvorledes Politis havde henvendt sig til mig med en Række Spørgsmaal, som det ærede Medlem refererede. Saaledes som Forhandlingen faldt, kom disse Spørgsmaal i Spørgsmaalets Form med Opfordring til mig om at udtale mig om, hvorvidt jeg mente, at vi efter den Ordning, som var foreslaaet her i Danmark vilde være i Stand til at opfylde vore Forpligtelser, saaledes som han opfattede disse Forpligtelser. Jeg gav derpaa et Svar, og efter at dette Svar var givet, tog Politis ikke atter Ordet ved den paagældende Lejlighed for at gøre nogen Indvending. Det, jeg fremhævede, var, at efter vor Overbevisning var de Forslag, som nu stilledes i Danmark fra vor Side, og som vi havde faaet Tilslutning til hos et Flertal i Folketinget, af en saadan Karakter, at man fuldt ud vilde kunne opfylde alle rimelige Forpligtelser overfor Folkeforbundet, og jeg angav nærmere dette. Jeg gjorde bl. a. opmærksom paa, at der i disse Forslag indeholdtes samme Betingelser, ja bedre Betingelser for at deltage i de forskellige Foranstaltninger, som det var nødvendigt for en Stat tilhørende Folkeforbundet i givet Tilfælde at deltage i, end der fandtes i den Ordning, som efter Aftalerne i Versailles gjaldt for 3 Medlemmer af Folkeforbundet og vilde komme til at gælde for en fjerde Stat, som kunde antages at indtræde i Folkeforbundet.

Imidlertid er der naturligvis bag det ærede Medlem Hr. Holger Andersens Fremdragning af Politis' Udtalelser dette, at Politis virkelig er tilbøjelig til at opfatte Folkeforbundspagten Bestemmelser om Sanktioner og hvad dermed staar i Forbindelse, Genèveprotokollens Bestemmelser, som han var særlig ivrig for, ud fra et ret skarpt og strengt juridisk Synspunkt. Han er en ivrig Jurist, ivrig opfyldt af den Tanke, at det skal gaa ensartet til for alle dem, der er inde under

en fælles Lovgivning, inde under fælles Aftaler, og derfor betonedede han ligesom Benes under Forhandlingerne i Fjor, hvilket vi den Gang havde Lejlighed til at diskutere her i Tinget, saa stærkt som muligt alle Forbundsmedlemmernes Forpligtelser. Men dette Synspunkt er jo ikke blevet sejrende indenfor Folkeforbundet; den modsatte Opfattelse, den Opfattelse, som har været hævdet fra nordisk Side, og som svarer til den, vi atter og atter har ført frem, er blevet afgørende fastslaaet i de Fortolkninger og de Ændringsforslag, som vedtoges af Folkeforbundets Delegeretforsamling i 1921. Jeg kan dertil føje, at hvis man har Brug for direkte og meget klare Udtalelser, foreligger saadanne Udtalelser, som er saa uomtvistelige, at jeg overhovedet ikke forstaar, at Diskussion om dette Spørgsmaal vedblivende er mulig. Disse Udtalelser foreligger i første Række fra en af de Mænd, der fra Folkeforbundets første Dag inderligst og stærkest har levet med i alt, hvad der vedrørte Folkeforbundet, nemlig Robert Cecil. Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen kan ikke være i Tvivl om Udtalelserne fra Robert Cecil's Side. De er fremsat skriftligt overfor den norske Politiker Castberg. De er siden fremsat paa et Tidspunkt, da jeg ikke var herhjemme i Danmark, overfor Repræsentanter for en stor Del af den danske Presse, og saaledes som disse Udtalelser blev gengivet i Pressen, lyder Svaret paa et Spørgsmaal om de paagældende Forpligtelser, der ud fra vor hjemlige Diskussion stilledes til Robert Cecil, saaledes: „I Sandhed nej, der er ingen Grænse nedefter, men kun opefter. Et Land kan aldrig tilpligtes at deltage med andet end de forhaandenværende Midler, og er intet Middel for Haanden, kan Landet følgelig ikke deltage, og Folkeforbundet har intet Krav paa vedkommende Land af den Grund. Et Spørgsmaal, om man burde have haft Militær, eventuelt mere Militær, kan ikke rejses.“

Disse Udtalelser er saa uomtvisteligt klare, og de er Udtryk for en saa uforbeholden Forbavselse overfor den Tankegang, som vi atter og atter møder herhjemme, at man skulde tro, at efter at disse Udtalelser var fremsat, maatte denne Tankegang dog kunne træde tilbage i vor hjemlige Diskussion. Jeg tilføjer, at Robert Cecil er jo ikke en eller anden socialdemokratisk Minister, der omtaler den danske Statsminister som sin gode Ven. Nej, Robert Cecil er Medlem af den nuværende konservative Regering i England og skulde for saa vidt veje godt til overfor konservative Medlemmer.